

РЕШЕНИЕ

№ 128

гр. ****, 10.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – **, III НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на втори март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Дария Ив. Митева М.а

при участието на секретаря Поля Г. Видолова
като разгледа докладваното от Дария Ив. Митева М.а Административно наказателно дело № 20224430202098 по описа за 2022 година

ПРОИЗВОДСТВО ПО РЕДА НА ЧЛ.59 И СЛ. ОТ ЗАНН.

Обжалвано **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № 22-1772-000337/13.10.2022г на Началник сектор в ОДМВР ****, РУ 01 ****, упълномощен с 8121з-1632/02.12.2021г с което на С. Й. Р., с ЕГН*****, адрес с. К. бул /ул (ж.к) УЛ.И., № 2, за извършено административно нарушение по чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП, на основание чл.174, ал.1, т.2 от ЗДвП са наложени административни наказания “Глоба” в размер на 1000 /хиляда / лева и “Лишаване от правоуправление на МПС за срок от 12 /дванадесет / месеца.

Жалбоподателят С. Й. Р. обжалва наказателното постановление, чрез адв.С.-АК-гр.****, формулирайки претенция за отмяната му като незаконосъобразно, като изтъква доводи за това.

Редовно призован, не се явява в съдебно заседание като се представлява в съдебно заседание от адв М.С. - АК-гр.****,

Въззиваемата страна – Сектор ПП при ОДМВР – ****, редовно призована, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът като прецени материалите по делото и законосъобразността на обжалвания административен акт, с оглед произнасяне по същество, намира и приема за установено следното:

ЖАЛБАТА Е ОСНОВАТЕЛНА.

Атакуваното наказателно постановление е издадено против жалбоподателят, за това, че на 23.09.2022 г. в 21:35 часа, с.К. ул. Гео Милев до номер 10 управлява лек автомобил Мерцедес 190Д, с рег. номер ***** след употреба на

алкохол изпробван с дрегер алкотест 7510 с фаб. номер 0262 които отчете 1.04 промила в издишания въздух издаден талон за изследване номер 0036115.издадени 8бр. халограмни стикери. Резултат от химична експертиза №А-193 / 28.09.2022Г. 1,01 промила, с което виновно е нарушил/а чл.5 ал. 3 т.1 от ЗДвП.

Наказателно постановление е издадено въз основа на АУАН от 23.09.2022г., съставен от Е. К. М. ,В. Б. И. , като отразената в същото фактическа обстановка пресъздават по идентичен начин тази, описана в АУАН.

Така изложените фактически положения, съдът намира за безспорно установени от събрания доказателствен материал, преценяван самостоятелно и в съвкупност, като цени, както свидетелските показания на актосъставителя, така и приложените по делото писмени доказателства, тъй като всички те са обективни, непротиворечиви.

При служебна проверка на АУАН и НП обаче, съдът констатира, че са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при съставянето, респ. издаването им, което обуславя незаконосъобразност на постановлението и е абсолютно отменително основание досежно атакуваното наказателно постановление.

В обстоятелствената част на АУАН и НП е посочено, че водачът управлява с концентрация на алкохол в кръвта, измерена в издишания въздух в размер над 0,8 на хиляда, а именно 1,04 на хиляда, като нарушението е описано, че „Управлява МПС, трамвай или самоходна машина с концентрация на алкохол в кръвта на 0,5 на хиляда до 0,8 на хиляда включително”. Същевременно както актосъставителят, така и наказващият орган са възвели деянието по чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП, съгласно който текст „На водача на пътно превозно средство е забранено: да управлява пътно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или след употреба на наркотични вещества или техни аналози.”. В този смисъл посочената разпоредба предвижда две изпълнителни деяния за осъществяване на деянието. Тоест касае се за различни хипотези на неговата реализация и за различни обективни съставомерни признаци на същото. При така дадената правна квалификация на деянието следва да се приеме, че нарушението е осъществено и/или в двете форми, но това не е отразено нито в АУАН, нито в НП. Тоест налице е сериозно разминаване между фактическото и юридическо обвинение, което е процесуално неиздържано и напълно недопустимо. Налице е процесуално нарушение на императивните изисквания на чл.42, т.4 и т.5 от ЗАНН и чл.57, ал.1, т.5, пр.1 и пр.4, и т.6 от ЗАНН, досежно минимално изискуемите реквизити на АУАН, респ. НП, в насока ясно, пълно и точно излагане на фактическите обстоятелства, релевиращи състава на изследваното нарушение, описание на последното и нарушените законни разпоредби. В случая оставя неясно както за наказаното лице, така и за съда, кои фактически положения наказващият орган е приел за безспорно установени и инкриминирани, както и за какво нарушение точно е наказан жалбоподателя – дали за това, че е управлявал с концентрация на алкохол в

размер над законово разрешените граници, като непрецизно е било квалифицирано деянието му, или управлението е сторено и след употреба на наркотични вещества или техни аналози, като в коментираните актове е пропуснат да се посочи този факт. И в двата случая, обаче, било досежно фактическите обстоятелства и описанието на нарушението, било досежно правната квалификация, същите е следвало да намерят своето пълно и точно отражение в оспорваните актове. Посочените нарушения на процесуалните правила са от категорията на съществените, тъй като водят до ограничаване правото на защита на наказаното лице, което единствено от обстоятелствената част на наказателното постановление има възможност да разбере какво е вмененото му във вина административно нарушение и изобщо е ли административно нарушение същото, както и срещу кои факти и обстоятелства следва да се защитава, а освен това и поставя в невъзможност съд да прецени дали правилно наказващият орган е определил размера на наложените му наказания.

В случая е налице сериозен пропуск при описването на релевантни и съставомерни обстоятелства, както в текста на АУАН, така и в текста на издаденото НП, което представлява процесуално нарушение по смисъла на [чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН](#), и което възпрепятства възможността на нарушителя да разбере въз основа на какви точно факти се приема, че е осъществил състава на вмененото му във вина нарушение по чл.62, ал. 1 от ЗДвП, за да реализира адекватно защитата си. В тази връзка следва да се отбележи, че в АУАН и НП нарушението е квалифицирано по различен начин – [чл.5 ал3 т1 пр 1 от ЗДвП](#) е описано нарушението в АУАН и по чл5ал3 т1 от ЗДвП в НП като съдът намира направените възражения в жалбата за нарушено право на защита за основателни.

С оглед на всичко гореизложеното, настоящият съдебен състав намира, че Наказателно постановление № 22-1772-000337/13.10.2022г на Началник сектор в ОДМВР ****, РУ 01 ****, упълномощен с 8121з-1632/02.12.2021г с което на С. Й. Р., с ЕГН*****, адрес с. К. ул.И., № 2, за извършено административно нарушение по чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП, на основание чл.174, ал.1, т.2 от ЗДвП са наложени административни наказания “Глоба” в размер на 1000 /хиляда / лева и “Лишаване от правоуправление на МПС за срок от 12 /дванадесет / месец/следва да бъде ОТМЕНЕНО като незаконосъобразно. Мотивиран от горното ****ки районен съд,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-1772-000337/13.10.2022г на Началник сектор в ОДМВР ****, РУ 01 ****, упълномощен с 8121з-1632/02.12.2021г с което на С. Й. Р., с ЕГН*****, адрес с. К. ул.И., № 2, за извършено административно нарушение по чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП, на основание чл.174, ал.1, т.2 от ЗДвП са наложени административни наказания

“Глоба” в размер на 1000 /хиляда / лева и “Лишаване от правоуправление на МПС за срок от 12 /дванадесет / месец/следва да бъде ОТМЕНЕНО като незаконосъобразно.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд – ****, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му, по реда на Глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – ****: _____